

Bane, men det bør være en Bane, der peger mod Jylland, fordi den aabner Muligheden for, at de nordfynske Baner kunne føre deres Smør og Kreaturer, og hvad Trafik de ellers ville føre, over Banen Vest paa ad Esbjerg til, uden at man behøver at følge enten den ny eller gamle Bane om ad Odense til Jylland. Saa naar man endelig vil have, at de nordfynske Kommuner for at faa en Jernbane skulle være tvungne til at bygge en Sidebane til Bogense, hvilket i meget høj Grad vil fordyre Driften og Anlægget og efter min Mening vil gøre det umuligt, at Banen kan blive rentabel, erkender jeg Rigtigheden af, at man i Forslaget indfører en Bestemmelse om, at Banen skal føres fra Bogense til Brenderup.

Jeg tror i øvrigt, at de nordfynske Kommuner havde været bedst stillede, hvis man havde kunnet slutte en Overenskomst mellem den bestaaende nordfynske Bane og den ny Bane, men det vil ikke kunne ske uden paa det Vilkaar, at den ny Bane bliver ført enten fra Odense eller et Punkt paa den nordfynske Bane til NørreÅaby. Hvis man fører den til Middelfart med en Sidebane til Bogense, vil Driften som sagt blive saa dyr, at jeg ikke tror, at man fra den nordfynske Banes Side vil byde paa at komme med i det Konsortium. Men det maa man selvfølgelig overlade til de paagældende Kommuner, om de ville have denne Bane for deres egen Mund og anlægge og drive den for egen Regning. Saa vil Tiden vise, hvorvidt den kan forrente sig, eller det i Tidens Løb vil blive nødvendigt at tilvejebringe en Overenskomst, hvis en saadan kan tilvejebringes, mellem den ny og den gamle Bane. Min ærede Sidemand (Aadal) siger, at det faa vi jo nok, men jeg har nu ikke saa stor Tiltro dertil som han, uagtet jeg maa ske staa denne Sag lidt nærmere end han. Jeg er jo knyttet temmelig stærkt til den gamle Bane. Fynboerne pleje at komme godt ud af det med hverandre, men jeg tror ikke, en saadan Overenskomst vilde blive saa let at tilvejebringe, som hvis man fra Udvalgets Side vilde have undgaaet den nævnte Sidebane ind til Bogense, som man nu vil paaoktrojere de nordfynske Kommuner. I den Henseende stiller jeg mig ligesom det ærede Medlem for Varde (S. Sørensen); han er jo ogsaa betænkelig ved den Stikbane, man vil knytte til Varde—Nørre Nebel-Banen, og han har ogsaa i sit Foredrag i Formiddagsmødet vægret sig saa godt, han har kunnet, mod en Sammenslutning, der er af saa liden økonomisk Værdi, som den vil være baade

her og der. Imidlertid skal jeg ikke sige andet, end at jeg med Hensyn til Planerne om en Nordvestbane i Fyn foretrækker Regeringens Forslag fremfor Udvalgsflertallets. Men jeg gentager, at skal Udvalgsflertallets Forslag gennemføres, er det rigtigt nok, at Tilknytningen for Stikbanen til Bogense bliver ved Brenderup og ikke noget andet Sted.

Da jeg ved, det er Formandens Ønske, at vi skulle fremme Forhandlingen saa hurtigt som muligt, skal jeg nøjes med disse Bemærkninger.

Første Viceformand (Anders Nielsen):

Det ærede Medlem brugte i sin Karakteristik af Udvalgets Arbejde Ordet „tuske“. Det var mindre parlamentarisk.

Berntsen: Maa jeg blot sige, at jeg mente ikke noget ondt dermed; det at tuske er jo en gammel Maade at handle paa.

Første Viceformand (Anders Nielsen):

Ja, men man maa ikke forudsætte, at Udvalget har tusket eller handlet.

Hammerich: Jeg vil begynde med nogle faa Bemærkninger til det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 3die Valgkreds (Mølgaard-Nielsen), som forekastede mig, at jeg var saa uvillig overfor jydsk Baner; det skulde jeg ikke være, jeg burde dog tænke paa alt det, Jyderne havde ofret paa københavnske Baneanlæg. Jeg vil for det første gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at de Baner, der udgaa fra København, ere — vistnok paa een nær — alle byggede uden en Øres Offer fra Statens Side. Staten har saa senere ment, at det kunde være formaalistjensligt, og ogsaa økonomisk fornuftigt, at overtage en stor Del af dem. Det har den gjort, og idet den driver dem, følger deraf ganske naturligt, at ogsaa saadanne Krav maa imødekommes, som Staten, hvis den ogsaa vil se paa den økonomiske Side af Sagen, finder nødvendige. Omtrent det eneste Offer, der her kan være Tale om, er det, som Staten for et Par Aar siden, i øvrigt med fuld Tilslutning fra Rigsdagen, ansaa for nødvendigt for at forbedre Forholdene ved Københavns Baneanlæg, saa at man ikke, hvad der ellers meget let kunde ske, løb Fare for, at der skete Ulykker, eller for, at Trafikken skulde standse. De Ofre, Staten i den Anledning af lige saa økonomisk fornuftige Grunde, som naar den med alles Tilslutning bygger Dobbeltspor paa Fyn, maatte gaa til,